

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Thằng Phò không trẻ chưa già. Lúc Trung Tướng chép câu chiến này, Người hai mươi bảy tuổi.

Cha Thằng Phò là bộ đội phục viên, đảng viên, chi ủy viên, công nhân bậc 7/7, tài xế kỳ cựu công ty Quốc Doanh Mẹ Gì sở hữu Nhà Tang Lễ Thành Phố.

Đã hai lần Cha Thằng Phò suýt được lãnh đạo công ty Mẹ Gì đề bạt Tổ Phó Xe Tang, chiếc ghế vẽ vang nhất bạn ý có thể giành giật suốt sự nghiệp bốn mươi năm phục vụ cách mạng, dưng cả hai lần bạn ý bị đối thủ cạnh tranh cướp phứt vì chúng có bằng Cử Nhân Ngoại Ngữ. Mẹ bọn trí thức cục phân.

Quan quyền của cha dường như chưa đủ nhớn để Thằng Phò được bổ nhiệm một vị trí công chức nội thành, nên Người buộc phải nhận chân Tạm Phụ Trách Nghĩa Trang Cán Bộ Trung Cao Cấp Bung Bung, một xí nghiệp con trực thuộc công ty Mẹ Gì, khi Người chính thức vầu biên chế Nhà Nước năm năm sau ngày tốt nghiệp Đại Học Sư Phạm chuyên ngành Tâm Lý Xã Hội.

Nghĩa Trang Bung Bung cách Thành Phố trên ba chục cây lô méch, vốn là một quả đồi con con được trung ương trưng dụng làm nơi chôn cất miễn phí các quan chức có mức lương cơ bản từ 131 tới 179 đồng (*), hoặc lão thành tiền khởi nghĩa (**), hoặc nghệ sĩ Ưu Tú, hoặc nhà giáo Nhân Dân, hoặc Bà Mẹ Anh Hùng, hoặc gì gì nữa quên mẹ. Tóm lại đây là nơi tụ bọ của các hồn ma Trung Cao Cấp, tức là dưới chuẩn Cao Cấp, dưng trên chuẩn Trung Cấp.

(Còn tiếp nhé. Dừng trước khi bớt tiếp, các binh sĩ đoán xem chiến gì sẽ xảy ra?)

(@2002)

COMMENTS

An Hoang Trung Tuong (2008-08-18 16:27) #4

Thơ của em Toa buồn thú vị ruột. Trung Tướng thì lại hay pha trò, em có giận không?

Cô bé trong bài của em là hư cấu đó chứ?

Ở mà sâu em lại xóa thơ bớt trong Cà Phê thế?